

ДЕЯКІ СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ ПРОФІЛАКТИЧНОЇ РОБОТИ СІМЕЙНОГО ЛІКАРЯ

Шапкін В. Є.

Харківський національний медичний університет, м. Харків, Україна

Подальша розбудова загальної практики - сімейної медицини в Україні дає можливість вдосконалити систему профілактики, що лежить в основі найважливішої ланки вітчизняної медицини - первинної медико-санітарної допомоги.

Сімейна медицина дозволяє забезпечити дотримання таких основних принципів профілактики, як масовість і безперервність, багатофакторність і індивідуалізованість. Особливості загальної практики - сімейної медицини дають лікарям цього фаху певні переваги в порівнянні з дільничними терапевтами та педіатрами стосовно проведення заходів первинної, вторинної та третинної профілактики серед підшефного населення.

Нааявність безпосереднього контакту з соціальним середовищем, у якому знаходяться пацієнти не може не впливати на ефективність профілактичної роботи сімейних лікарів. На відміну від лікаря загальної практики дільничні терапевти та педіатри оцінюють тільки дорослих або тільки дітей та підлітків, уся сім'я у цілому не є об'єктом їх інтересу. В той же час фахівець з загальної практики – сімейної медицини вивчає побутові, санітарні, культурні, психологічні особливості, притаманні родині для з'ясування найбільш сприятливого варіанта проведення профілактичних заходів для оздоровлення окремих членів сім'ї. Оцінка процесу розвитку родини, що відбувається на очах сімейного лікаря поліпшує гнучкість його профілактичної роботи. А сумація інформації про окремі сім'ї створює у лікаря загальної практики чітку уяву про загальну ситуацію на всій його ділянці.

Саме профілактична робота через сім'ю дає можливість значно покращити цей напрямок медичної діяльності за рахунок соціальної складової. Соціальна спрямованість людини потребує певної уваги оточенню при роботі з окремими членами громади. А сім'я є первинною ланкою суспільства. Саме вона зможе найлегше забезпечити моральну підтримку, допомогу інших членів родини, спонукання до здорового образу життя та ін. при проведенні заходів первинної, вторинної та третинної профілактики.

Окремо слід зазначити, що навчання здоровому способу життя через сім'ю дозволяє зробити ці навички стійкими завдяки їх виконанню всіма членами родини.

Таким чином, істотні особливості загальної практики - сімейної медицини дозволяють істотно поліпшити виконання профілактичної роботи на рівні первинної медико-санітарної допомоги через оптимізацію використання тих соціальних можливостей, що дає «загальносімейний» підхід.